

"de **GALEMA'S**

en **GALAMA'S**

door de eeuwen heen"

*verschijnt in het
voorjaar
(april)*

13e jaargang nr. 2, oktober 2002

*verschijnt in het
najaar
(oktober)*

Galama/Galema

INHOUD

	Pagina
• Bestuur	2
• Van de Redactie	2
• Kopij insturen	2
• Donateur worden	2
• Familievaria	3
• Geboren	3
• Getrouwd/partnerschap	3
• Jubilea	3
• Overleden	3
• In memoriam Titus Galama	4
• St.Zeinstra opgericht	6
• Aanvullingen Gala/ema boek	6
• Foto's ADV en excursies donateurs	7/8

INHOUD (vervolg)

	Pagina
• LC 250 jaar samen met Gal/ema's:	9
• Galama's bleven boeren	9
• Vijf Workumer zusjes even terug bij het ouderlijk huis	9
• Vijf broers uit Nijhuizum	10
• Arend Galema is de laatste kerkganger met hoed	10
• Vijf leden verlaten VVD Statenfractie	11
• De grafsteen Ysbrand Klazes gerestaureerd	12
• Help, NLTO, de veemarkt verzuipt	13
• Jan Galama preses landinrichting Wymbritseradiel	12
• De adellijke familie Galama	13
• In lytse ympresje fan ús Jubilaresse	16
• Helpen aan de foute kant van de ramptunnel	16
• Pijprokers grijpen weer naast titel	17
• Politiek en boer zijn	17
• De biolobby is de markt vergeten	17
• Bontebok strijdt voor kleine wegomlegging	17
• Wymbritseradiel moet bermen maaien	17
• Kastelein met pensioen op eigen camping	18
• Fietsfanaten bedwingen Alpe d'Huez	18
• Joop Mulder officier orde Oranje Nassau	18
• "Wasbaas" Tom Mulder uit Bolsward geridderd	19
• Bolsward krijgt grootste wasserij van Nederland	19
• Verslag ADV	20

Het bestuur

Sjoerd Galema

(1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 7

8741 KB Hartwerd

tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.frysland.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133)

Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;

Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

penningmeester

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum

tel. 0515-541487

e-mail: th.galama@comveeweb.nl

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG

Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen

tel: 050-3122322; e-mail:

maikelgalama@hotmail.com

Theo Galema (1.136.2/37)

Ledenadministratie, website

Sylroede 22, 8765 LW Tjerkwerd

Tel. 0515-579338

e-mail: theogalema@hetnet.nl •

Van de redactie

Er is het afgelopen halve jaar weer een heleboel gebeurd, zoals blijkt uit dit extra dikke nummer van de Gala/emakrant. De familieleden weten de krant redelijk goed te bereiken en dan hebben we direct weer kopij voor de familiekrant. Het is een aardigheid om te lezen wat er zoal in de kranten over de Galama's en Galema's wordt vermeld. Erg veel familieleden die in de politiek zitten, komen in de pers; immers zij willen graag in de krant om hun kiezers te informeren. Maar ook de familieleden betrokken bij de landbouw, staan regelmatig in de krant. Gelukkig hebben we deze keer ook nog wat andere gebeurtenissen over familieleden in den lande. Er is deze keer veel kopij gekomen van allerlei donateurs.

En natuurlijk heeft Maikel het vervolg geschreven over de adellijke familieleden; dit betreft de zeer oude geschiedenis. Naar aanleiding van de vorige publicatie over dit onderwerp heb ik het boek *Idske Galama* door Jan fan 'e Gaestmar gelezen en dan begint zo'n oude familiegeschiedenis echt te leven. Ik kan het boek iedereen aanraden. Het gaat over Idske en haar broers, waaronder Igo Galama. Hij heeft nogal eens ruzie met de abt en ze maken elkaar het leven zuur. Het leest bijna als een spannende detective, maar dan met bekende Friese namen en plaatsen.

In deze krant kunnen we ook lezen dat er weer een familiestichting is opgericht en wel door de Zeinstra's. Ik ben er zelf medeoprichter van en heb in de afgelopen 5 maanden ter gelegenheid van de eerste feestelijke bijeenkomst op 12 oktober een boek over alle neven en nichten geschreven. Voor stamboom-onderzoekers wellicht een aardigheid.

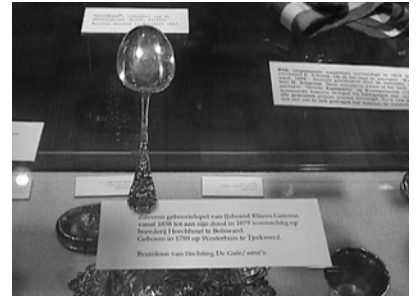
Deze keer heb ik wat meer foto's bij de diverse artikelen opgenomen, zowel bij de familievaria als wel bij de andere artikelen. Hartelijk dank voor het opsturen van de kopij. Hopelijk gaat dat zo door. Verder wens ik u veel leesplezier.

Donatie aan Stichting

Tijdens de ADV op 21 september 2002 werd een doopjurk aan de Stichting De Galama's en Galema's door de eeuwen heen geschonken door Gerard Galema uit Bedum (1.14/74). Deze doopjurk komt oorspronkelijk van mevr. Irén Józsa Lengyel, die getrouwd was met Miechiël IJsbrand Galama (1.13.58/119). Hun kinderen zijn allemaal in deze doopjurk gedoopt.

Eerder kreeg de Stichting de dooplepel van Ysbrand Klazes Galema. De dooplepel werd geschonken door Greta Frida, dochter van Jan Galema (1.12.14/68). De Stichting heeft de lepel in bruikleen gegeven aan het museum in het Stadhuis van Bolsward en iedereen heeft deze kunnen aanschouwen in het Stadhuis tijdens de rondleiding voor alle donateurs van de Stichting.

Kopij

Als u leuke informatie heeft over de familie voor deze krant, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden

Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het april 2003

nummer: 31 maart 2003 •

Donateurschap:

Het zou geen kwaad kunnen als nog meer familieleden zich zouden opgeven als donateur van onze vereniging. Mocht u als lezer merken dat familieleden (of anderen) belangstelling hebben voor dit blad of onze vereniging willen steunen, probeer ze dan donateur te maken. De contributie bedraagt minimaal € 7 per jaar.

Hoe kan men donateur worden?

- a Door € 7 over te maken op bankrekening 30.87.66.814 of girorekening 5945270 beide t.n.v. St. Gala/ema, p/a Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum. Dan krijgt men twee keer per jaar ons familieblad toegestuurd en uitnodigingen voor gezamenlijke activiteiten van de Stichting.
- b Door telefonische opgave bij Theo Galema uit Tjerkwerd. •

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die op eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familieberichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail: e.galama@chello.nl

Geboren

Correctie op eerdere publicatie. **Isa**, dochter van Marcel Galema (1.14.36, no.1/71) en Lorette Kraaijenbrink, is niet geboren op 12 september, maar op 13 september 2001.

Tussen 23 april en 1 juni 2002 is geboren **Arie Egbert**, zoon van Johannes Galema (1.14.33/49) en Angélique Vos, aldus gelezen in een publicatie van de gemeente Heerenveen.

Begin mei 2002 is te Sneek geboren **Dennis**, zoon van Bertil van der Heide en Ageeth Galama (1.14.118, nr2/129). Ze wonen in Joure.

In de publicatie van de gemeente Sneek lezen we dat tussen 24 en 31 mei dit jaar te Lollum is geboren **Egbert Jan**, zoon van Jan Galema (1.14.61/86) en Anna Schuil.

Eind augustus is te Sneek geboren **Nynke**, dochter van Nico Galama (1.14.117, nr 1/128) en Annie Woudstra, wonende te Molkwerum.

In de krant lezen we verder dat tussen 10 augustus en 13 september 2002 is geboren te Workum **Lucas**, zoon van Rients Gerard Galema (1.14.41, nr 1/72) en E. Bolland.

v.l.n.r.: Paul, Trisa, Margreet, Musie, **Martha**, Chris, **Douwe**, Mary, Willy en Susan

Getrouwd/partnerschap

Op 21 juni 2002 trouwden **Haye Ketelaar** (1.13.73, nr 4, nr1/138) en **Akke de Jong** in de eerste alternatieve trouwlocatie van de gemeente Wymbritseradiel: het sfeervolle, bijna drie eeuwen oude kerkje Sânfurd.

Op 6 september 2002 zijn getrouwd **Andreas de Jong en Johanna Maria Galema** (1.14.49/nr 1/75) te Workum. In april 2002 meldden we al in deze krant over hun ondertrouw.

In diezelfde periode lezen we ook over het partnerschap van **Johannes Pieter Anthonius Galama** (1.13.87, nr 7/160) en **Phenphak Sesuree** te Blauwhuis.

Jubilea

14 maaie 2002 wie it **50 jier** lyn dat **Pieter Galema** (5.12.15/190) en **Pytsje Rispens** elkoar it jawurd jûn ha. Dit feest is groots gevierd in het dorpshuis "Yn 'e Mande" te Wjelsryp.

Een gouden bruiloft in Canada:

Op 17 juli 2002 zijn **Dominicus** (roepnaam Douwe) **Galema** (1.13.19/47) en **Martha Galema-Huver** 50 jaar getrouwd en dat hebben ze met o.a. hun 8 kinderen die allemaal in Canada zijn geboren, gevierd. Zie ook de foto.

Overleden

Correctie en aanvulling op vorige krant:

Na het ontvangen van het H.Sacrament der zieken is op 84 jarige leeftijd op 19 augustus 2001 te Utrecht overleden **Sake Meinze Galama** (1.13.44/96).

Sake was getrouwd met Corry van Kempen. Van het bidprentje is de volgende tekst overgenomen:

Zo'n eenvoud, zonder enige pretentie, zo wijs en verstandig, zo geestig en opgewekt. Er ging iets van hem uit, iets sympathieks, beminnelijks, opbeurends, bemoedigends, gewoon omdat hij er was. Sake kon met iedereen goed overweg en iedereen had graag met hem te doen.

Sake Meinze Galama

Een lang en goed leven heeft Sake gehad, waarin hij trouw was aan zichzelf, trouw aan zijn achtergrond, trouw aan zijn geloof en trouw aan de mensen met wie hij verbonden was. Sake aanvaardde het leven zoals het kwam, hij genoot van het contact met familie, vrienden en bekenden, hij genoot van zijn werk en was verknocht aan de natuur. Sakerhûs, de boerderij waar hij geboren en opgegroeid is, was daarvoor de basis. Tot op hoge leeftijd bleef hij er met de fiets op uit gaan.

Sake is overgestapt naar een ons nog onbekende wereld waar hij ons in de herinnering ontmoet. We zullen hem missen, want bovenal was Sake een man om van te houden.

Ons bereikte het bericht dat op 30 april 2002 is overleden te Voorburg **IdaGeertruida Kramer-Heems**, geboren op 30 december 1903 te Haarlem. Zij was getrouwd met IJsbrand Machiel Kramer (1.1.13, nr. 2/1/89), die al in 1956 was overleden.

Op 9 mei 2002 is te Heerenveen overleden **Jan Landman** op de leeftijd van 74 jaar, echtgenoot van **Trees Landman-Galama** (1.12.38, nr.2/161). Zij woonden in Katlijk.

Op 30 mei 2002 is overleden te Bolsward **Trees Galama** (1.12.30, nr. 4/127), officieel geheten Theresia Johanna. Zij is 86 jaar geworden en verbracht haar laatste tijd door in verpleeghuis Bloemkamp te Bolsward.

Op 23 juni 2002 is in Tilburg **Cily (Cecilia Franciska) Galama**. (1.12.27, no.15/116) overleden. Zij was te Bolsward geboren op 16 januari 1923 en was het laatste nog levende kind van IJsbrand Galama. Zij werkte als kraamverzorgster in Bolsward. Toen haar beide ouders kort na elkaar in 1944 overleden is zij naar Tilburg gegaan waar haar oudste zus Akke woonde, die getrouwd was met Yke van Hettema. In Tilburg heeft ze eerst als kraamverzorgster gewerkt en is daarna in het Elisabeth ziekenhuis gaan werken. Cily is nooit getrouwd en heeft haar werk altijd met veel plezier en enthousiasme gedaan. Ze was een ondernemende vrouw die hield van lekker eten en drinken. Ze ging graag met collega's op stap en was een vrouw die ronduit zei wat ze meende. De laatste jaren dronk ze nog met veel genoegen een glaasje en was heel blij met bezoek en aandacht, aldus Tiny Galama.

Denk aan mij terug,
Maar niet in dagen van pijn en verdriet,
Denk aan mij terug in stralende zon,
Hoe ik was, toen ik alles nog kon.

Na een arbeidzaam leven is op 91 jarige leeftijd overleden **Jetske Teerenstra-Pietersma** (1.11.3, nr 1.1/34), sinds 6 november 1986 weduwe van Romke Teerenstra. Ze woonde te Westhem en is begraven op het R.K. kerkhof te Blauwhuis.

In memoriam

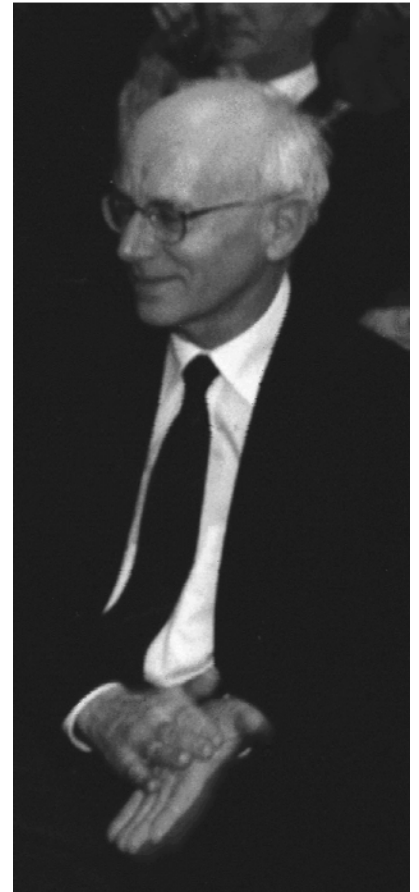
Titus Assuerus Maria Galama

geb. 28 januari 1940 te Tjerkwerd, overleden 4 juni 2002 te Nijmegen op 10 juni op de R.K.Begraafplaats in Blauwhuis begraven. Titus is 62 jaar geworden. (1.12.38 nr. 4/161)

Hij was vanaf het begin actief bij de oprichting van de Stichting Galama/Galema en woonde jaarlijks de vergaderingen van de brede club bij, helemaal met de trein uit Nijmegen naar Fryslân. Hieronder volgt een korte herinnering aan Titus door Joseph Galema (1.12.18, nr. 4/79). Op de volgende pagina staat de afscheidsrede van zijn broer Haije, die tijdens de mis in Blauwhuis is uitgesproken.

Titus zal ik mij allereerst blijven herinneren van het gesprek met hem, nog geen veertien dagen voor zijn dood, toen nog thuis. Titus sprak, uren lang; hij had nóg uren kunnen praten, zonder einde. Het is alsof hij nog steeds spreekt. Dit is een persoonlijke herinnering. Waarom ik Titus vooral op deze plaats wil gedenken is om wat hij vanaf het begin vanaf het bestaan van de Galema's en Galama's als vereniging voor deze heeft betekend. Op de tweejaarlijkse bijeenkomsten in Reduzum in Friesland kwam Titus samen met Johannes vanuit Nijmegen uit belangstelling voor de familie met de trein naar het Noorden, totdat Johannes vanwege zijn leeftijd en gezondheid af moest haken. Sindsdien kwam Titus alleen. Sinds de jaren tachtig heeft Titus niet éénmaal verzuimd totdat het hem na de voorlaatste bijeenkomst op Galamadammen, waar hij al met de dood in de schoenen liep, onmogelijk werd. Hij kon niet meer maar zijn belangstelling was niet minder geworden. Kort voor zijn dood vroeg hij nog naar de gang van zaken op de laatste bijeenkomst. De twee grootste familietakken zijn die van Klaas en Minke en die van Haye en Gatske. Titus behoorde tot de tak van Haye. Titus en Johannes wisten bij wijze van spreken alles van de familie, en zij hadden het geduld het aan een belangstellende uit te leggen. Wij missen Titus.

Joseph Galema Breda 14 juni 2002 ●

Titus Galama †

In de krant lazen we dat 6 september 2002 te Sneek op 80 jarige leeftijd is overleden **Klaas (Nicolaas Hendrikus) Brandsma**. Hij was getrouwd met Catharina E. Brandsma-van der Werf (1.11.14/10 nr. 2/101) en o.a. de schoonvader van George Galema (1.13.39/86).

Op 13 september 2002 is overleden **Elisabeth Sophia Galema-Hoogma**, echtgenoot van Bonne Galema (1.12/nr 7/70) uit de wijk Huizum in Leeuwarden. Zij is te Oosterwierum begraven. Over Bonne was er in de vorige editie een kort berichtje over zijn kerkelijke onderscheiding.

Op zondag 6 oktober 2002 is overleden te Blerick (L) **Mia Duckers-Galema**, weduwe van Jan Galema (1.13.3/35). Ze is bijna 80 jaar oud geworden.

Op de hoge leeftijd van 90 jaar is op 15 oktober 2002 overleden te Wassenaar **Elisabeth Johanna Maria Galema (Bettie)** (1.12.13, nr. 4/63). Ze is op 21 oktober gecremeerd.

Afscheid voor Titus

Afscheidsrede tijdens kerkdienst in Blauwhuis.

Op 4 juni 2002 is Titus overleden. Op slechts een paar honderd meter van hier speelde zich zijn jeugd af. Dat waren de eerste 12 jaar. Het waren gelukkige jaren en voor dat geluk waren Heit, Mem en Moeke verantwoordelijk. Wij vonden dat toen vanzelfsprekend. In het Friese land met de altijd waaiende winden vanuit verre einders. Titus was de braafste. Maar hij was niet alleen braaf, hij was ook goeiig. Je kreeg gemakkelijk iets van hem gedaan. En we hebben daar allemaal zeker gebruik van gemaakt.

Op de middelbare school raakten we elkaar kwijt. Ieder van ons zat op een andere school, de meeste, waaronder Titus, op kostschool. Daardoor hebben we een belangrijk deel van de ontwikkeling van elkaar niet meegemaakt. Op het Canisiuscollege behaalde hij het diploma Gymnasium A. Daarna vervulde hij zijn dienstplicht in Nieuw Guinea. Zo hecht als de banden waren in onze jeugd, na onze schooltijd waren de gezinsbanden losser. Heit overleed, daarna Anno en de overige 6 kinderen spreidden zich ver van elkaar. Maar eentje bleef thuis: Titus. Dat was zeker niet gepland. Het was niet zijn bedoeling en ook niet die van Mem. Maar door de tijd groeit dat ongemerkt vast en na jaren kon dat ook niet meer uit elkaar. Maar hij rekende en verheugde zich zelfs op een tijd dat hij alleen en zelfstandig zou zijn. Dat zou zeker zo gebeuren. Menselijkerwijs zeker. Maar het liep anders. Toen hij in september hoorde van de ziekte van Kahler, wist hij dat het anders zou zijn. Dat hij niet meer zijn eigen lijnen zou mogen uitzetten. Hij rekende toen nog op een aantal jaren, hij zelf dacht 5. Het is nu 8 maanden later. Op 4 juni om halftien overleed hij na om halfzes in vol bewustzijn het sacrament van de verzoening en het sacrament van de zieken te hebben ontvangen.

Wie was Titus? Hij was een zeer geordend en precies man. Alles lag op zijn plaats. Niemand mocht daar verandering in brengen. Hij had grote belangstelling voor geschiedenis, filosofie en politiek. Als eerstejaars student Rechten was hij al gemeenteraadslid van Ubbergen. Maar wat hem innerlijk bewoog, daar kwam je moeilijk achter. Niet te dichtbij. Veel was privé en veel bleef onbesproken.

Dat gaf soms wel eens problemen. Ik heb hem die 8 maanden van heel nabij meegemaakt. Hij was een man met grote behoefte aan begrip, waardering en genegenheid, hechtte zeer aan de dingen om hem heen en was dankbaar en soms verbaasd over hoe dicht we bij elkaar waren en elkaar begrepen. Je moest hem in zijn waarde laten en dan gaf hij antwoord op alle vragen. Hij dacht na over wat komen ging. De onvermijdelijkheid. Ook de onmacht om nog alles te regelen maakte hem triest en soms ook kwaad. Het loslaten der dingen vond hij lastig, ook het overlaten was moeilijk. Wij hebben zojuist het verhaal van Jacob gehoord. Jacob was op de vlucht, omdat hij zijn blinde vader had misleid. En hij droomt van de ladder, de verbinding tussen hemel en aarde. En hij beseft dat wat hij gedaan heeft, dat hij daarmee moet leven. Dat is zijn plek in het aardse bestaan en met zijn talenten was het dat. Het was een worsteling, maar zo kwam hij in het reine met God. Een symboliek die mij doet denken aan Titus. Zijn plek bij moeder, zijn talenten die zich uitten in zorg voor anderen. Hij worstelde daar ook mee. Maar hij deed het geweldig. Dat was zijn plek in het leven. Titus, daarvoor zijn wij jou erkentelijk. De zorg, die Titus heeft gegeven aan anderen is ook hem de laatste maanden ten deel gevallen. Ik denk aan mijn broer Jan uit Canada, aan mijn zus Syske uit Canada en mijn zus Trees uit Friesland, aan de mensen uit de flat. Ik denk aan de Thuiszorg. En speciaal hier aan Freya, die ongelooflijk veel voor hem heeft gedaan.

Titus sterven is moeilijk. Dat was het ook voor jou. We zullen jou blijven herinneren als een van de 7 kinderen, die moeder tot haar 93^e de zorg en liefde gaf, die zij verdiende.

Door Haije Galama ●

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; € 3,50

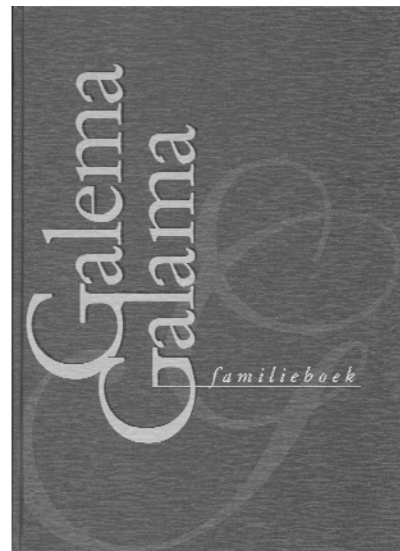
Familiewapen: dit is een in kleuren gedrukte vouwfolder op A5 formaat met het familiewapen met uitleg over het wapen en de familie € 2,-.

Stamboom op een rol met de eerste drie generaties Gala/ema, € 2,-.

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, € 2,-.

Bovenstaande artikelen (prijzen excl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden.

De nummers bij de vermelde personen in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

Verdere aanvullingen op het bovengenoemde boek:

- Op 28-12-1887 trouwden te Arnhem, Joannes Albertus Maria Heijdemann, behanger, zoon van Johan Heijdemann en Clara Zwiersen en **Jantje Gerbens Galema**; (1.10.3, nr 7/30).
- Het echtpaar **Antje Galama** en Klaas Leheux had ook nog een zoon Johannes. (7.9, nr.5/201). *bron: Jos Hekking uit Nijmegen.*
- **Sjuttje Klaazes** (1.8, nr3/53) is overleden op 6 juni 1809. Zij was een zuster van IJsbrand Klaazes Galema. Dit vernamen we middels een aantekening in een gezangenboek door IJsbrand Klaazes verkregen in 1804. Dit oude boek is momenteel in bezit van Haye Galama, die het boek tijdens de recente Algemene Donateurvergadering in het stadhuis te Bolsward toonde aan de aanwezige donateurs ●

Theo

Jan

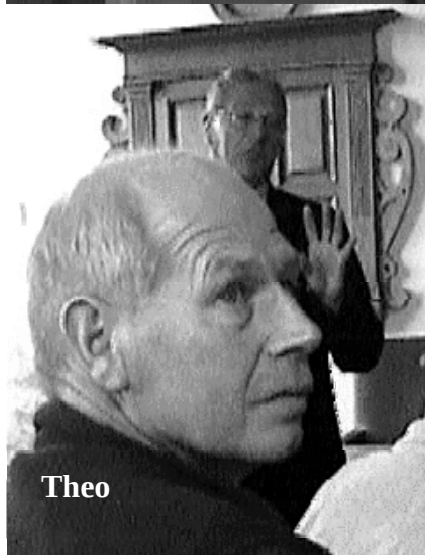
**Foto verslag van de Algemene
Donateursvergadering en 2
excursies:
Stadhuis en Weeshuis Bolsward,**

**NAAMLIJST
DER VOOGDEN VAN DIT HUIS**

<i>N. Gijzen.</i>	<i>1773.</i>	<i>Overl. 1810.</i>
<i>C. Kruisman.</i>	<i>1777.</i>	<i>Overl. 1796.</i>
<i>L. van Goolbergen.</i>	<i>1781.</i>	<i>Overl. 1806.</i>
<i>J. H. J. J.</i>	<i>1784.</i>	<i>Koninkrijk. 1795.</i>
<i>J. Westerboon.</i>	<i>1784.</i>	<i>Overl. 1807.</i>
<i>J. Gerner Jzn.</i>	<i>1795.</i>	<i>Overl. 1844.</i>
<i>A. van der Buij.</i>	<i>1795.</i>	<i>Overl. 1812.</i>
<i>J. H. J. J.</i>	<i>1795.</i>	<i>Overl. 1810.</i>

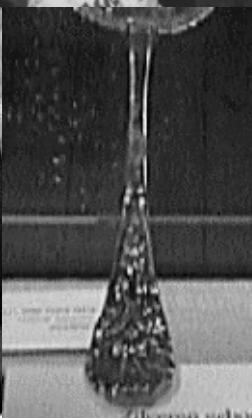
**Bestuur, v.l.n.r.
Maikel, Eelco, Sjoerd, Geartsje, Theo**

Theo

Hiemstra

Zilveren geboortelepels

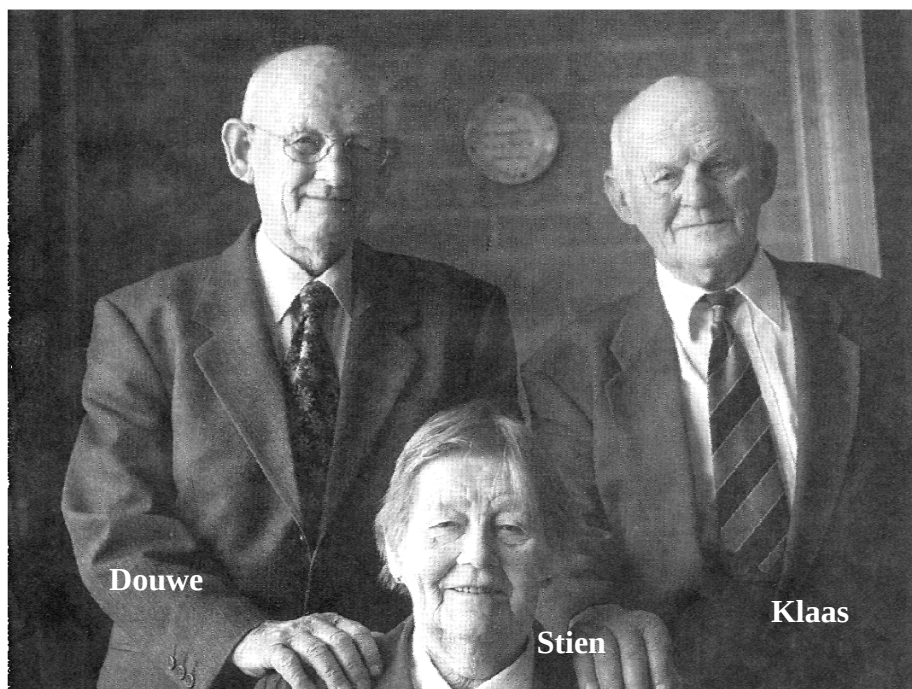

Zilveren geboortelepels van Ijsbrand Klazes Galema, vanaf 1838 tot aan zijn dood in 1873 woonachtig op boerderij Heechhout te Bolsward. Geboren in 1789 op Westerhuis te Tjerkwerd.

Bruinleen van Stichting De Gale/ama's.

Allemaal een
luisterend oor voor
alle uitleg over het
stadhuis en weeshuis

Vijf Workumer zusjes even terug bij ouderlijke boerderij

WORKUM – Het moet vroeger een gezellige boel geweest zijn op de boerderij van Luitzen Stellingwerf en zijn vrouw Jantsje op It Witske onder Workum. Maar liefst negen kinderen telde het gezin: vier jongens en vijf meisjes. De broers Jacob en Siebren bestieren tegenwoordig samen de boerderij die al sinds 1926 in de familie is. De overige kinderen zwermden uit. Broer Jan kwam daarbij het verst, hij woont tegenwoordig in Sittard. Broer Luut kwam in Amersfoort terecht. Van de meisjes bleven er vier in Fryslân wonen. Cobie, Griet en Eelkje wonen nog in Workum en Sjieuwke woont tegenwoordig in Wolsum. Alleen Jannie zei de provincie vaarwel en woont in Groningen. Samen kregen de zussen achttien kinderen.

Kleinkinderen zijn er ook al, zodat een paar zussen al “beppe” zijn. Voor de foto waren de zussen even terug bij de boerderij waar ze zijn opgegroeid. Op de voorgrond Jannie Stellingwerf (43), links en Griet de Jong-Stellingwerf (55). Op de tweede rij v.l.n.r. Eelkje Galema-Stellingwerf

(1.14.41/72) (48), Cobie Wesselius-Stellingwerf (51) en Sjieuwke Reitsma-Stellingwerf (53). Foto LC/Paul Janssen
Bron: LC, 23-9-2002 ●

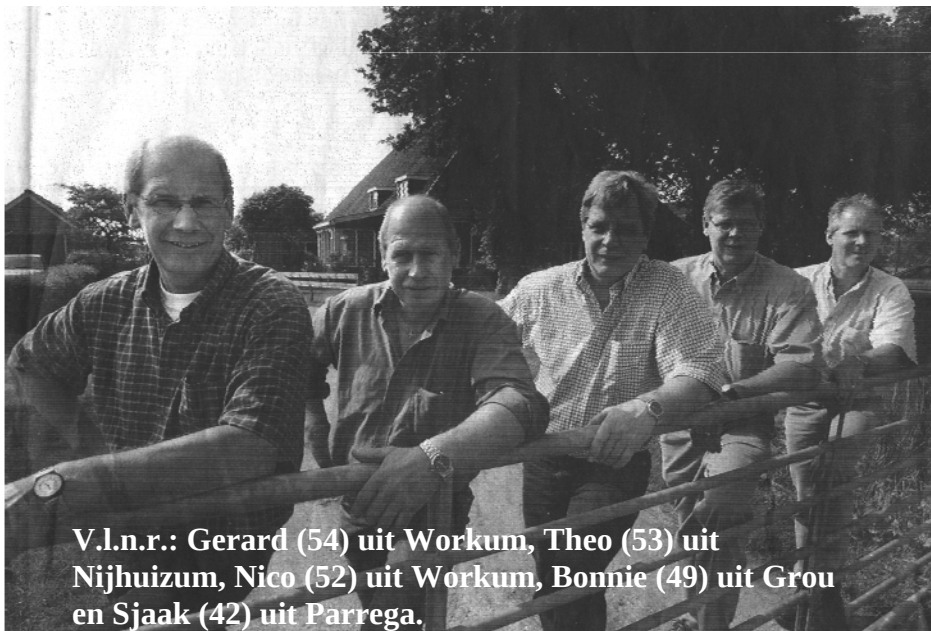
De Galama's bleven boeren

HEERENVEEN – Met z'n drieën zijn de broers **Douwe** (1.13.67/131) en **Klaas** (1.12.32, nr 3/131) en hun zus **Stien Galama** (1.12.32, nr 2/130) 250 jaar. Maar ook als de beide andere broers er bij zouden komen, was er een kroonjaar te vieren, want dan waren ze met z'n vijven vier eeuwen oud. De Galama's zijn afkomstig van Scharnegoutum waar hun vader tot 1934 boer was op de familieboerderij. In dat jaar verhuisden ze naar een huurboerderij bij Sumar. De kinderen zijn bijna allemaal in de agrarische wereld werkzaam gebleven. Douwe Galama (84) uit Balk was boer en werkte als inseminator in de Zuidwesthoek. Zijn tweelingzus Stien van der Werf-Galama uit Heerenveen had samen met haar man vele jaren een boerderij in Nieuwebrug. Klaas Galama (82) uit Sloten boerde in de Brekkenpolder bij Lemmer.
Bron: LC 6 mei 2002

Naschrift van de redactie:

In het Gala/ema boek wordt op pagina 129-131 verdere informatie gegeven over de boven genoemde andere broers en het gehele gezin van **Jozef en Maria Galama-Hettinga** (1.12.32/129), met foto van het gehele gezin. Trouwens nog een leuke gedachte rond de kerst als je ouders Josef en Maria heten. Dan moeten dit toch ook bijzondere mensen zijn⁹

V.l.n.r.: Gerard (54) uit Workum, Theo (53) uit Nijhuizum, Nico (52) uit Workum, Bonnie (49) uit Grou en Sjaak (42) uit Parrega.

Vijf broers uit Nijhuizum

NIJHUIZUM – De vijf broers Galema (1.13.29, nrs.1,2,3,5,8/71) uit Nijhuizum stammen uit een oud boerengeslacht. Maar slechts een van hen, Theo, is boer geworden op het bedrijf van zijn ouders. Hij is de vierde generatie die er boert, “op in prachtich plakje, hjir midden yn de wereld, flak by it wetter.” Zijn broers zochten hun heil elders. Zo is Gerard in de scheepstechniek terecht gekomen, is Nico Noordzeevervisser, Bonnie keukenbouwer en Sjaak bouwkundig ambtenaar. Ondanks die verschillen kunnen ze het prima vinden met elkaar en met hun vier zusters. “Ik leau sels dat wy meikoarten wer mei elkoar te waadrinnen geane. Tenminsten, de froulju binne dwaande dat te organiseren.” Op de foto poseren de vijf broers voor de familieboerderij. Foto LC/Catrinus van der Veen

Bron: LC 1 juli 2002 ●

Boerenechtpaar maakte van naamloos café een kippenhok

Arend Galema is laatste kerkganger met een hoed
Het dorp Welsryp werd vanwege de vele hervormden ook wel “Nazareth” genoemd. Arend (78) en zijn vrouw Martentje (73) gaan nog elke zondag trouw naar de kerk. Voor de koeien van zoon Kees hebben ze alles over. Wolken drijven laag over, de wind rukt aan de schuurdeur, en verderop dansen kieviten nerveus op en neer. Arend Galema monstert de lucht. Het kan raar lopen in het lege land van Welsryp. Zijn oom, boer Sjoerd, werd een keer getroffen door de bliksem. Een koe viel dood de ene kant op en Sjoerd bewusteloos de andere kant. ‘Die arme kerel lag vier weken in de bedstee met een schroeiplek op de borst. Maar daarna liep hij het land weer op. Als door een wonder.’

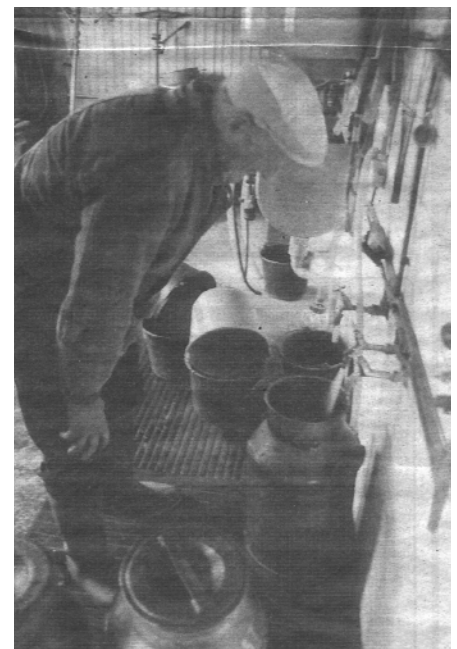
Arend had hier veel familie wonen. Hij groeide vlakbij op in een groot gezin. Zijn ouders waren solide. ‘Een man een man, een woord een woord: dat soort mensen.’ Harde werkers ook. In de winter, als het land te modderig was voor de paarden, bracht vader Cornelis de melkbussen met een juk naar de

weg. Vijfendertig kilo aan elke kant en dan vierhonderd meter lopen. ‘Als je nauwelijks 1.70 meter groot bent, is het een onmenselijk werk.’

Boerenbroek

Het was een zuinige tijd, vooral in de jaren dertig, toen vader een stuk of vijftien koeien bezat. Hij repareerde een houten schot in de stal altijd met een oude plank, tot onvrede van zoon Arend die vond dat er een nieuw schot moest komen. ‘We kregen er woorden over, weet ik nog. Eigenlijk ergerde ik me enorm aan de armoede.’

Toch is hij ook door die zuinige tijd beïnvloed, beseft hij nu. Zijn huidige boerenbroek, meer dan tien jaar oud, wordt bij elke scheur versteld door zijn vrouw Martentje. De klerenkast is matig gevuld, met twee grijze pakken voor de zondag, en één bruin pak en één jasje voor als het zo uitkomt. ‘Met deze kleren kun je een leven lang toe’, zegt Arend lachend. ‘Ik kom nooit in een winkel. Waarom zou ik?’ Hij ziet er volgens Martentje altijd netjes uit. ‘Arend is de enige man in het dorp die nog met een hoed op naar de kerk gaat.’

Op vakantie zijn ze nooit geweest. Ja, toch. Martentje herinnert zich een uitje naar Appelscha. Samen op de brommer. Toen ze verkering hadden. Langer dan een week duurde het niet. ‘Het was verschrikkelijk weer’, zegt Arend. ‘Het water liep in de motor en toen was alles stuk.’ Martentje: ‘We zouden nog naar de dierentuin in Emmen gaan, maar dat kwam er niet

meer van.' Arend: 'Ik dacht: eens maar nooit weer.'

Drie paarden

Op zijn vijftiende was Arend een stuk avontuurlijker. Een oom kocht een fiets voor vijftien gulden, en toen reed de boerenjongen op een dag het dorp uit. Het was een tocht van zeventig kilometer, over de Afsluitdijk, en dan linksaf naar het 'ideale land'. Daar regelde een familielid een baantje als boerenknecht. De akkers van zijn baas waren rechttoe rechtaan, met mooie sloten waar het regenwater zo in wegliep. Arend werkte met drie paarden en maakte het land klaar voor het inzaaien. Hij verfraaide het woeste erf – waar geen boompje was te vinden – en brak stenen om een verhard pad te maken naar de weg.

Het werk op de ontgonnen zeebodem duurde niet lang, want de oorlog begon en vader Cornelis gebood zijn zoon huiswaarts te keren. Er volgde een spannende tijd. Om tewerkstelling in Duitsland te ontlopen, dook Arend onder. Eerst bij verscheidene veehouders en later op de boerderij van zijn ouders. 'Als er een gerucht ging over een razzia liep ik het land in en verborg me in een kuil. Zo heb ik wel eens een nacht geslapen, als een wild beest.'

Arend kwam de oorlog uiteindelijk zonder kleerscheuren door. Er brak een nieuwe tijd aan toen hij op een muziekfestival in Bolsward tegen Martentje aanliep. 'Ik trof eerst een gereformeerd meisje, maar dat was mijn kleur niet, ik ben hervormd. Martentje was haar vriendin. Ik bracht haar thuis en vanaf die tijd hadden we verkering. Dat ging altijd zo. Als je een meisje mocht thuisbrengen, dan ging je met elkaar. Ik heb nooit om verkering gevraagd.'

Een ton

In 1954 trouwden Arend en Martentje en enkele jaren later begonnen ze zelfstandig in het nabijgelegen Baaijum, vlakbij de kerktoeren. Ze hadden zeven koeien en een boerderij waarin een naamloos café was gevestigd. Arend voelde zich geen kastelein, zodat Martentje achter de bar stond. Veel bezoekers kwamen er niet, zegt ze. Slechts af en toe schonk ze het glas van een dorpeling of een dronkelap. 'Er kwam een keer een visserman uit Leeuwarden. Volkomen lazarus. We

hadden een spiegel hangen en daar ging-ie voor staan. Hij zong een liedje:

*Jenevertje, jenevertje
Wat heb ik je vaak bezongen
Wat ben ik al vaak in de goot gedonderd
Toch zal ik je zuipen
Al zal ik op mijn knieën
De goot in moeten kruipen.*

De visserman kreeg, tot zijn teleurstelling, alleen koffie. Hij vertrok op de fiets en werd later door de dominee uit een heg gevestigd. 'Bang was Martentje nooit, van dat soort kerels, maar ze vond het niet erg dat het café een jaar later sloot. 'De gemeente begon te veel eisen te stellen', zegt Arend. 'Er moesten allerlei voorzieningen komen, zoals een toilet. Wij hadden alleen een ton. Het was niet te doen.'

Arend begon met een nieuwe inkomstenbron: legkippen. Hij haalde eendagskuikens in gebaksdozen van station Dronrijp. Ze groeiden als kool. Toen de hokken te klein werden, wist Arend het wel: 'Ik dacht meteen aan het café.' Er werd wat vertimmerd, en waar Martentje voorheen de jenever schonk, liepen ineens flinke kuikens rond. Arend: 'Bij ons huis was een bushalte en de reizigers keken geregeld naar binnen. We hadden de gordijnroeden laten hangen en daarop zaten die kuikens naar buiten te kijken.'

Op leeftijd

In 1964 kwamen Arend en Martentje op de boerderij van hun vader terecht. Momenteel woont zoon Kees daar, de opvolger, met veertig koeien en dertig hectare land. Arend loopt er geregeld rond, want eigenlijk is hij nooit met werken opgehouden. In de boerderij waar hij met Martentje woont, staan in de Friese stallen wel eens een koe of twintig. Arend: 'Ik ben een boer in hart en nieren, maar ik heb tegen Kees gezegd: ik kom op leeftijd. Reken niet te veel op me.'

Hij staat op. Arend moet de koeien drinkwater brengen. Hij vult oude melkbussen met leidingwater. De koeien kunnen uit de sloot drinken, maar Arend is bang dat ze de weg oplopen. Het onderhoud van de sloot die aan de berm grenst, is slecht geregeld. 'Vroeger stonden er geen bomen langs deze weg. Maar toen kregen we een burgemeester uit het bosrijke Gaasterland en die wilde het anders. Het gras op de berm verdween en er werden bomen geplant.

Zonde, want die berm was een strook waar kleine boeren heel wat gras vanaf haalden. Maar wat ik erger vind: het is een wildernis geworden. Er groeit onkruid en die zaden komen allemaal op het land terecht.'

Arend laadt de gevulde melkbussen op een karretje en parkeert zijn oude McCormicktrekker in de schuur. Verderop, achter een raam van de kleine voorkamer, zit Martentje te breien. Ze vertelt over de lammetjes die ze met de fles grootbracht, dat waren de mooie dingen in het leven. Af en toe staat ze nog op de weg, met een flinke knuppel, om de koeien naar de boerderij te leiden. Dan is ze een boerin in vol ornaat: met blauwe jas en op klompen. Je ziet dat soort

vrouwen niet zoveel meer, zegt ze zelf. Veel oudere mensen verdwijnen en daarmee ook hun gewoonten. Martentje zit over haar breiwerk gebogen, en verzucht: 'Welke jonge vrouw kan er vandaag de dag nog een goede sok breien?' ●

Vijf leden verlaten VVD-statenfractie

In de Leeuwarder Courant van 3 september 2002 lezen we dat 5 fractieleiden van de VVD statenfractie na de Statenverkiezingen volgend voorjaar niet meer terug keren in de provinciale politiek. Op de conceptlijst voor de verkiezingen, die op 15 november definitief wordt vastgesteld, staan op de eerste tien plaatsen zes nieuwe namen. Dit zijn o.a. Baukje Galama (1.13.80, nr. 4/150) uit Noordwolde. De huidige VVD-fractie telt 9 leden. Baukje is eerder wethouder geweest in de gemeente West-Stellingwerf. Als zij daad-werkelijk gekozen wordt en het huidige CDA lid Sjoerd Galema blijft zitten, zijn we goed vertegenwoordigd in de politiek. In de gemeente Wûnseradiel is Jan. W. Galema (1.14.136/146) voor het CDA

raadslid geworden in maart dit jaar●

Grafsteen Ysbrand Klazes Galema na de restauratie

De grafsteen gerestaureerd
Jarenlang is er over gepraat, maar nu is het dan zover. De grafsteen van Ysbrand Klazes Galema op het kerkhof in Blauwhuis is opgeknapt. Uitgangspunt bij de restauratie was steeds respect voor de historie. Met deskundigen heeft een kleine bestuurscommissie bestaande uit Maikel, Sjoerd en Theo grondig bekeken wat er gedaan kon en moest worden. Zij kwamen tot de conclusie dat de hoofdsteen nog in goede conditie was en daarom alleen schoongemaakt is en opnieuw geschilderd. De zerk was enigszins weggezaakt. Echter dit is niet aangepast, aangezien er kans op breuk bestond en dus was zo laten beter. De twee schilden van Michiel Ysbrands en Elizabeth van den Oever waren van ander materiaal, namelijk marmer. De vakmensen vertelden dat het oude marmer op was en te verweerd om nog te restaureren. Vernieuwen was daarom de enige optie. Ze zijn overigens gelijk aan de oude schilden, met dezelfde tekst en vorm. De restauratie is uitgevoerd door Anske de Boer uit Franeker. Daarover hadden we goede referenties gekregen. Anske de Boer heeft ook de tombe van Willem van Oranje in Delft gerestaureerd, die we tijdens de rouwdienst van prins Claus uitvoerig in beeld hebben gezien. De commissie is van mening dat de steen weer heel wat jaren mee kan.

Dan nog een vraag aan alle lezers: wat betekenen de afkortingen Z.H.v. Jezus O.U.O. en Z.H. v. Maria W.M.H. Deze afkortingen komen op de twee schilden voor zoals op de foto is te zien. We hebben wel een idee, maar zoeken wat

meer zekerheid. Dus ook graag bronvermelding bij eventueel onderzoek. Onder de juiste antwoorden wordt een foto verloot. Uw antwoord kunt u opsturen aan Maikel Galama, Boterdiep 24A, 9712 LP Groningen ●

Help, NLTO, de veemarkt verzuipt

De NLTO spant zich te weinig in om de veemarkt in Leeuwarden te redden. En dat terwijl de afzet van slachtvee voor veel boeren een onmisbaar aandeel van hun inkomen vormt.

Met deze kop schreef **Sjoerd Galema** (1.14.137/147) een artikel in de LC van 6 juni 2002. Ruim een jaar zijn onduidelijkheden over het voortbestaan van de veemarkt.
(vervolg volgende kolom)

Jan Galama preses landinrichting Wymbritseradeel

IJLST – **Jan Galama** (1.14.117/128) is de nieuwe voorzitter van de Landinrichtingscommissie Wymbritseradeel, die onder meer de ruilverkaveling in Wymbritseradeel regelt. De Bolswarder wordt per 1 september benoemd en blijft tot 14 april 2007 voorzitter. De zittende landinrichtingscommissie is opnieuw benoemd voor een periode van 5 jaar. Het betreft S. Attema, F. Miedema en P. Jellema namens de agrariërs, Pé Miedema namens het waterschap, wethouder Gerben Gerbrandy van Wymbritseradiel en S. Strikwerda namens de natuurbescherming. ●

Bron: Sneeker Nieuwsblad 20 juni 2002

(vervolg veemarkt verzuipt)

Door regelgeving van LNV zijn de voorschriften voor een markt fors aangescherpt, dit naar aanleiding van o.a. de MKZ crisis. Voor de veehouders is de veemarkt eigenlijk de enige manier om vraag en aanbod van vee bij elkaar te brengen. Zonder de veemarkt dalen de prijzen en daardoor de boereninkomens drastisch. Sjoerd vindt de (N)LTO en ook de gemeente Leeuwarden veel te laks in hun aanpak voor behoud van de veemarkt. Dit kan lijden tot machtsvergroting van de grote slachterijen en rest voor de boeren slechts vlees als een afvalproduct waarmee ze geen kant op kunnen, aldus Sjoerd ●

De adellijke familie

Deel 2, door Maikel Galama

In het eerste deel over de adellijke Galama's eindigde ik met nr. 4, Hartman Gales Galama. In dit 2e deel begin ik opnieuw met deze Hartman, en vraag jullie dat laatste stukje van vorige keer te vergeten. Ik vermeldde in dat stukje, dat Hartman één zoon had, maar het zijn er vermoedelijk 3. De bronnen, het album van Julius Galama, het album van Ferwerda en het overzicht van Halmael spreken elkaar op dit punt tegen. Ik kies bij voorkeur toch voor de optie van 3 kinderen.

4 Hartman Gales Galama

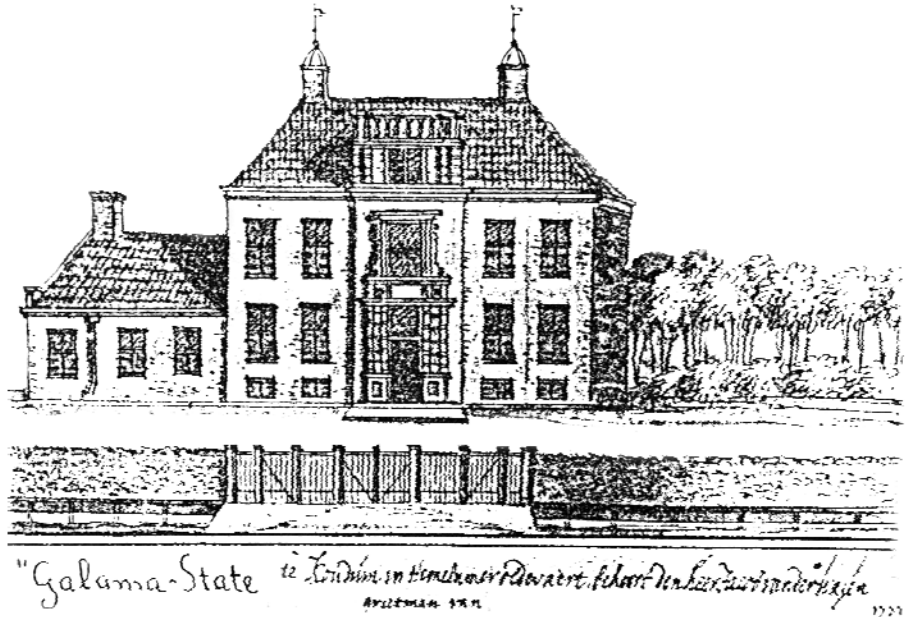
Hartman Gales Galama, zoon van Gale Yges Galama en Trijn Douwes Harinxma. Hij huwde met Rieme Seerps Osinga van Kimsward, d.v. Seerp en Hijk Tjepkes Oenema. Ze woonden te *Koudum*. Hartman was Grietman van Hemelum Oldeferd. Vocht mee in de strijd tegen de Schieringers, maar niet zo nadrukkelijk aanwezig als zijn broers. Hartman leefde nog in 1512.

Hartman en Rieme hadden 3 kinderen:

- a) **Galo Hartmans Galama**, volgt 7
- b) **Juw Hartmans Galama**, grietman van Gaasterland, woonde te *Koudum*. Hij trouwde waarschijnlijk met Siouck (Glins), hoewel er ook bronnen zijn die een Ijmck Glins noemen, maar dat kon wel eens verward zijn met Juw Gales Galama, zoon van zijn broer Galo. De grafzerk van Juw zou zich te *Koudum* bevinden, maar zekerheid heb ik niet kunnen krijgen. In *Koudum* zegt men, dat de steen zich in het Scheepvaartmuseum te *Sneek* bevindt, maar daar weten ze van niets. Juw had waarschijnlijk geen kinderen.
- c) **Hartman Hartmans Galama**, proost te *Utrecht*.

5 Sikke Douwes Galama

Sikke Douwes Galama, zoon van Douwe Gales Galama en Jouck Sikkes Heemstra. Sikke was vetkoper en medegecommitteerde van de floorente in Friesland. Hij trouwde met Jelts Taekes Heemstra. Ze woonden op Blinckstra-state te *Akkrum*. Sikke was actief in de Friese vrijheidsstrijd, samen met o.a. zijn vriend Jancko Douwama, die in 1530 in de gevangenis Vilvoorde in België overleed. Het was de tijd van

de Hertog van Saksen, Karel 5 van Oostenrijk, de Hertog Karel van Gelre en Grutte Pier.

In 1579 ondertekenden de Friezen de Pacificatie van Gent. Prins Willem van Oranje werd stadhouder, opgevolgd door Willem Lodewijk. Over de vrijheidsstrijd zijn vele boeken verschenen, ik denk daarbij aan boeken over Jancko Douwama, heer van Oldeboorn en Grutte Pier.

Sikke en Jelts hadden 7 kinderen:

- a) **Taeke Sikkes Galama** volgt 8
- b) **Tonis Sikkes Galama** volgt 9
- c) **Douwe Sikkes Galama**, gehuwd met Auck Hoites Tjessens. Vermoedelijk is Douwe 21-12-1543 overleden en begraven in de kerk van *Wieuwerd*.
- d) **Tjets Sikkes Galama**, overleden 18-01-1581, gehuwd met Worp Ulbes Tjessens, overleden 05-10-1558. Beide zijn begraven in de kerk van *Holwerd*. De namen op de grafsteen worden als volgt geschreven: Tziest van Galma, weduwe van Worp Tzesens. Ook de ouders van Worp staan er op: Ulbe Tziessens en Syts Hania. Daarnaast worden nog 2 kinderen van Tjets en Worp genoemd:

Gerck, overleden 29-05-1553 en **Sikke** overleden 16-12-1572, echtgenoot van Geelf Heringhe, overleden 02-1608. Worp was volmacht van West-Dongeradeel en woonde op het familiegoed Tjessens bij *Holwerd*. Na Worps dood werd Tjessens nog enige tijd door enkele van de kinderen bewoond o.a. door Tietscke, die met Hendrik van Zuchten, een Poolse edelman was getrouwd. Deze verkochten de helft van de state in 1652. Het

familiegoed werd omstreeks 1896 afgebroken. Een stenen toegangsdam in de gracht en een boerderij 'Sathe Tjessens', herinnert nog aan dit oude slot, evenals de Tjessenswei tussen *Waaxens* en *Holwerd*.

e) **Joukje Sikkes Galama**, overleden 30-03-1588, gehuwd met Ritske Sikkes Dijkstra, overleden 29-04-1569. Beide zijn in de kerk van *Huizum* begraven.

f) **Anna Sikkes Galama**

g) **Ijdt Sikkes Galama**, overleden in 1580, getrouwd met Doijtse Sijbrants Bonga, zoon van Sijbrant Doijtses en Grietje Pieters. Ze hadden een dochter Jelts. Na het overlijden van Ijdt hertrouwt Doijtse met Dorothea Jeppes Groestra, die later opnieuw trouwde met Alef van Aijlva. In 1628 was zij weduwe te *Franeker*. Ijdt, Doijtse en hun dochter Jelts zijn vermoedelijk in de kerk van *Kimsward* begraven. Dochter Jelts woonde evenals haar ouders te *Kimsward* en was getrouwd met Taeke Feijkes Heemstra.

6 Otto Ygos Galama

Otto Ygos Galama, zoon van Ygo Gales Galama en een Goslinga. Otto trouwde rond 1505 met Wisk Hanzas Tietema, dochter van Hans Tietema en Bauk Harinxma, weduwe van Rijcke Rinks. Het door Otto gebruikte wapen was de Franse lelie en de 6-puntige ster. In het gemeentearchief te Groningen bevindt zich een akte met een rond zegel van groen was, met het randschrift: S Otho Ig Gala, de akte is

ondertekend met Otto Jgensoen. In 1494 bouwt Otto een slot in Kolderwolde, wat kort daarna al met de grond gelijk werd gemaakt. Otto en Wisk woonden te Koudum. In 1545 weigert de weduwe Wisk penningen aan de keizer te betalen. Otto en Wisk zijn te Harich begraven.

In 1994 geeft de Fryske Akademy een boek uit onder de titel: Friese testamenten tot 1550. Hierin komt het testament voor van Douwe Tietema, broer van Wisk d.d. 11-10-1528. Erfgenamen zijn o.a. de kinderen van Otto en Wisk.

Otto en Wisk hadden 6 kinderen:

- a) **Gale Ottes Galama**, volgt 10
- b) **Rints (Rink) Ottes Galama**, overleden in 1575, trouwt met Joost Herema en na diens overlijden met Tjaert Epes Aijlva, zoon van Epe Epes en Beatrix Watzes Walta, overleden in 1545 en met zijn eerste vrouw Ulb Watzes Hania, die in 1532 overleed, begraven te Witmarsum. Rints en Joost werden te Leeuwarden begraven. Rints woonde op de Heremastate te Lions en later op Aijlvastate te Witmarsum, waar haar 2^e man grietman van Wonseradeel was.

Kinderen uit 1^e huwelijk: Otto, grietman van Rauwerderhem, Godsvriend (Theophilus), die bij de paus in Rome diende en Joost Herema.

Kinderen uit 2^e huwelijk : Watze, Wisck, Tjaert en Epo en uit 1^e huwelijk van Tjaert: Douwe, Ulbe en Jel. In het Genealogysk Jierboek 1991 + 1995 is een uitvoerige beschrijving te vinden.

- c) **Gerlant (Wisck) Ottes Galama**, trouwde met Uilke Bottes Hoiijtema van Joure.

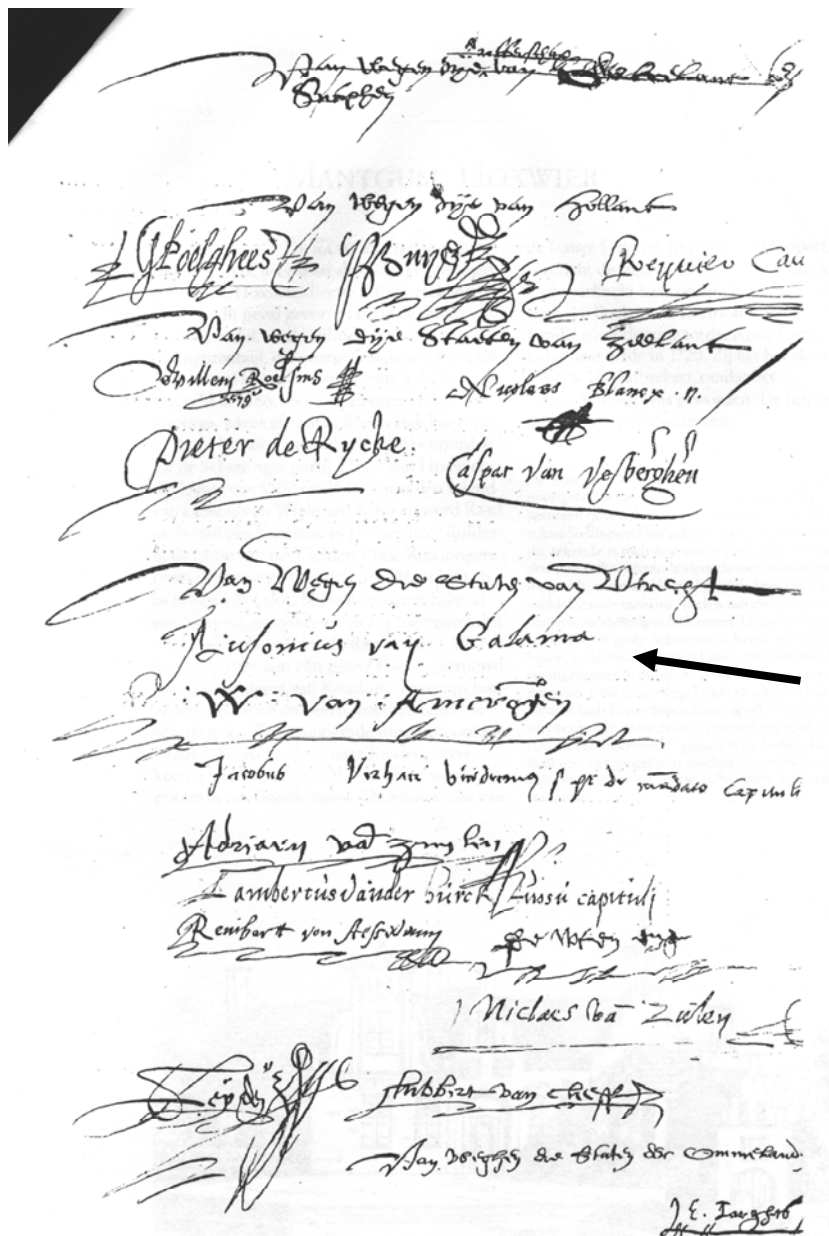
- d) **IJdt Ottes Galama**, trouwt Hoiijte Bottes Hoiijtema, die in een gevecht op het Slottermeer in 1496 sneuvelde. Er waren in ieder geval 2 kinderen : Wijske en Hinne.

- e) **Hans Ottes Galama**, jong overleden.
- f) **IJgo Ottes Galama**, jong overleden.

7) Galo Hartmans Galama

Galo Hartmans Galama, zoon van Hartman Gales Galama en Rieme Seerps Osinga. Galo, ook wel Gale of Gala genoemd, woonde, toen hij grietman van Gaasterland was (1537-1541), enkele jaren te Koudum, daarna op het slot Hoxwier te Mantgum. Ook was Galo volmacht ten landsdage. Hij trouwde 28-02-1523 met Foeck Aesges Hoxwier, dochter van Aesge Hettes

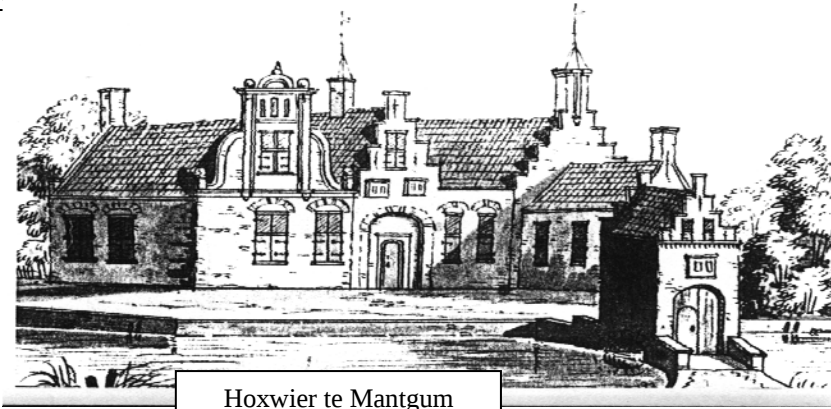
Hoxwier en Wick Juws Dekema, geboren op St. Simonsdag in 1495. Galo en Foeck zijn in de kerk van Mantgum begraven. De grafsteen geeft de portretten weer van Galo en Foeck en vermeld: Anno 1554 de 19^e juni sterf Fveck Hoxvier, Gala va Galama wyf en.... Anno 1559 de 31 maii sterf de Edele en Erentveste Gala va Galama. In het midden van deze in verschillende brokken liggende, prachtig gebeeldhouwde grafsteen, vinden we vier wapens: Galama en Osinga, en Hoxwier en Dekema. Op de vier hoeken zijn hun kwartieren aangebracht: Galama, Harinxma thoe Heeg, Osinga en Douma van Oenema. In mijn ogen is dit het bewijs, dat Galo een zoon was van Hartman en Rieme Osinga. Ook de kwartieren van Foeck worden vermeld: Hoxwier, Hermana, Dekema en Unia. Het wapen van Galo was een Franse lelie en een 6 puntige ster, beide van goud in

Unie van Utrecht, 6-12-1579

blauw, dat van Foeck een zilveren lelie in blauw. De grafsteen is voorzover ik weet, niet meer aanwezig.

Iets over Hoxwier: Hox betekent hoek, in dit geval de hoek van de oude Middelzeedijk en de zijlroede van de Mantgumerzijl. Wier is, zoals de meeste wel zullen weten, een ander woord voor terp. Foeck erfde de state van haar broer Aesge. Tussen 1740 en 1750 is de state afgebroken. De terp is rond 1860 afgegraven. Het album van Julius, waarin familiegegevens werden opgetekend, is gedeeltelijk gebaseerd op een gebedenboekje dat afkomstig was van Galo Hartmans Galama.

Hoxwier te Mantgum

Galo en Foeck hadden 10 kinderen :

a) **Trijn Gales Galama**, geboren 19-02-1524 trouwde met Rempt Jankes Douma.
 b) **Aesge Gales Galama**, ook wel Ausonius, geboren 09-04-1525 en overleden in 1583. Ausonius was proost te Noordhuizen en domheer te Utrecht. Namens de Staten van Utrecht tekent Ausonius op 06-12-1579 de Unie van Utrecht, een samenwerkingsverband tussen diverse Nederlandse provincies. Op 28-03-1579 tekende een aantal Friese steden het samenwerkingsverband. Namens de stad Ylst ondertekent Jeltze Tonis Galama. Ik vind het best wel een fijn idee, dat er 2 Galama's betrokken waren bij de geboorte van ons aller Nederland. Ausonius gebruikte het bekende familiewapen : de Franse lelie en een 6-puntige ster.

c) **Juw Gales Galama**, dijkgraaf van Hemelum Oldephaert geboren 15-05-1526, overleden in november 1568. Hij trouwde met IJmck Taekes Glins, overleden 19-07-1589, weduwe van Rinck Douwes Douma en dochter van Taeke Douwes Glins en Habel Haersma. Juw (Julius) en IJmck werden in de kerk van Koudum begraven.

d) **Tjets Gales Galama**, ook wel Tieth of Tjitske, geboren 04-07-1527 en in 1581 te Leeuwarden overleden. Ze trouwde met Douwe Taekes Glins, zoon van Taeke Douwes Glins en Habel Haersma. Hij was als watergeus betrokken bij de inneming van Den Briel, werd kort daarna bij Hollum gevangen genomen en op 13-06-1572 te Groningen onthoofd. Tjets keerde na de pacificatie van Gent in 1576 terug naar Friesland en vestigde zich te Leeuwarden.

e) **Seerp Gales Galama** volgt 11

f) **Bauck Gales Galama**, geboren 10-07-1530 en waarschijnlijk in het Duitse Leer overleden. Zij was getrouwd met Hessel Jelgers Feitsma, die als weduwnaar op 10-01-1585 overleed en in de kerk van Huizum werd begraven. Ze woonden op de Feitsma state te Huizum, maar ook in ballingsschap in het Duitse Leer. In 1576 keerde Hessel alleen terug naar Huizum. Bauck en Hessel hadden 3 kinderen.

g) **Wick Gales Galama**, geboren 08-01-1532 en vermoedelijk samen met haar dochter in 1574 overleden tussen Delfzijl en Appingedam, op haar terugtocht vanuit het Duitse Emden. Ze was getrouwd met de watergeus Jelle Ripperts Eelsma. Ze woonden op Hottinga state te Pietersbierum. Jelle overleed op 13-06-1573 te Holwerd tijdens een gevecht met de Spanjaarden. Dochter Foeck Jeltjes Eelsma was getrouwd met Aede Franzes Eysinga, raadsheer aan het Hof van Friesland, wonende te Oenkerk.

h) **Hartman Gales Galama**, geboren 18-02-1533 en overleden 01-06-1568 te Brussel. Hij was getrouwd met Rieme Hobbes Hermana, dochter van Hobbe Hermana en Wick Hessels Feitsma. Ze was eerder getrouwd met Watze Decken Tietes Harinxma en Wijtze Rienks Camstra, zoon van Rienck Feikes Camstra en His Okkinga en overleden 04-03-1555. Wijtze en Rieme woonden op Camstra state te Wirdum, waar Hartman later ook woonde. Ze trouwde voor de 4e keer met de raadsheer Hieronimus Hania. Uit géén der huwelijken zijn mij kinderen bekend. Een groot deel van zijn leven heeft Hartman zich, als hopman in het leger, ingezet voor de bevrijding van zijn vaderland, samen met o.a. Willem van Oranje en Bredero. Toen de inneming van Amsterdam was mislukt, vluchtte Bredero naar Emden. Hartman en anderen trokken naar Hoorn, waar ze

schipper Jacob Donker bereid vonden, hen ook naar Emden te brengen.

Op 05-05-1567 scheepten ze zich in, maar de verraderlijke schipper leverde de opvarenden over aan de Spanjaarden, die ze naar het blokhuis in Harlingen overbrachten. Een aantal gevangenen werden op het strand bij Harlingen opgehangen, Hartman en zijn vriend Sjoerd Beyma werden naar Brussel overgebracht en daar met 17 anderen op 01-06-1568 "onthalst". De lijken, met de hoofden erop, werden buiten de stad aan staken gehangen. Een schrale troost was, dat Hartman, Sjoerd en nog een aantal edelen, omdat ze trouw aan het oude geloof waren gebleven, twee aan twee, ongekist, in ongewijde aarde werden begraven. Vier dagen later werden Egmond en Hoorne onthoofd.

In 1833 verschijnt het boek " Galama of de bevrijding van Friesland " door Jan Ernst Schut. Het is een historische roman met Hartman als hoofdpersoon maar krijgt slechte kritieken waar ik het geheel mee eens ben en is dus geen aanrader.

In een kroniek ener Bossche kloosterzuster wordt de "onthalsing" ook beschreven. Hier wordt Hartman Herman Zale de Vriese genoemd. In het boek : Friese testamenten van de Fryske Akademy, is een testament opgenomen van Wijtze Rienks Camstra (blz. 198) d.d. 28-09-1547.

i) **Rieme Gales Galama**, geboren in 1535 en overleden 14-09-1625, begraven samen met haar eerste man in de Oldehove kerk te Leeuwarden. Rieme trouwt 1: Siuck Pieters Camminga, weduwnaar van Hack Hommes Camstra en Popck Feijes Heemstra, overleden in 1582. Rieme trouwt 2: Frans Aedes Eijsinga, weduwnaar van Lisk Jouws Jouwsma en Lisk Andries Waltinga, zoon van Aede Tjallings Eijsinga en Tieth Ritskes Juckema, overleden 16-05-1603 en begraven te Wirdum. Frans was doctor in de rechten en Raadsheer aan het Hof van Friesland. Uit het 1^e huwelijk van Frans en Lisk Jouwsma : Aede en Juw (Julius).
 Uit zijn 2^e huw : Fokke
 j) **Hector Gales Galama**, ook wel Hette, is jong overleden.

(wordt vervolgd)●

In lytse ympresje fan ús Jubilaresse

Bet Galama (1.12.23, nr.9/92), ienris de grutste dogeniet fan it Sinserhûs. Onlangs is se 80 jier wurden en 60 jier in't kleaster.

Wa soe tocht ha dat dy har letter sechtich jier lang deljaan soe yn it kleaster. Dy echte hikkespringer dy't foar de duvel net bang wie. No leau ik al, dat dat kleaster him stadichoan in bytsje by har oanpast hat. Net dat de susters doe oer de hikken sprongen, mar it waard wol wat minder statysk. Mar dat wisten wy sechtich jier lyn noch net.

Sechtich jier lyn. Wat wie dat in ôfskie yn 1942. Wy stiene op it hiem har noch nei te sjen, doe't se de Wolsumerdyk op ried. En doe't de auto op it hege brechje even stoppe, kamen op it Sinserhûs de bûsdoeken foar't ljocht en de lekkens en sels de âlde ruften kamne út de kast om ús Bet út te swaaien. Wy hiene it der alle tsien dreech mei en Bet miskien noch wol it slimste, mar dat liet se net blike. Ik tink ek net dat sy doe foar hûndert prosint beseftte wat dit ôfskie foar har betsjutte. Noait soe se wer mei har kameraatskes en jongfeinten dy echte Blauhûster fiten úthelje. Noait soe se wer sitte te melken op dit âlde stee en de sinne opkommen sjen tusken Wolsum en Westhim.

Wat hat Bet dreaun om dizze stap te setten? Thús hiene se it har net oanpraten. Hiene de susters fan Blauhûs har by't hert krigen, of soe it Us Leave Hear west ha? Ik tink fan dit lêste. Want Bet twifele net. It wie tinken. It duorre dan ek net sa môle lang of se siet al yn Maastricht "Onder de Bogen" tusken al dy oare nonnen mei dy frjemde deftige-oandwaande nammen. Der

hiene earder al tsientallen fryske famkes foar it kleaster keazen en dy hjitten no: Zuster Edelgarda, zuster Heresuita, Amandus, Chrisógena en Coseptio. Noait kamen je in suster Klaske tsjin en in Marijke of in suster Wytske. Liesbeth hie gelok. Ze hold in bytsje hjar eigen namme: Norbertha.

Fierder kaam ze yn ferskate kleasters telâne om te helpen. De moaiste tiid wie Nijmegen, wer se mei in fryske zuster û.o. foar de sprekkeamers soargje mocht. Ek de gearkomsten tariesde foar it diner of de lunch; dat brocht in soad wille want der bleau wolris in boaiemke wyn yn 'e fleskes efter.

'n Grutte oergong wie fan't sikehûs nei in groep paters Jezuïten. Mar dy ferdwûnen stadichoan ien foar ien nei oare bestimmingen en Liesbeth socht what oars. Ien pater bliuw der oer en die woe wol in húsgenoat, no klear! Tegearre yn in hús yn Odyk, letter by in hiele mienskipsgroep (allegearre apart yn in wente yn Voorhout. Yn Odyk waard de pater siik en Liesbeth ferhuze mei nei ien fan de units yn Voorhout. Dêr is se noch en soarget tige bêst foar pater Sonne dy't noch siik is. We sille hoopje dat se dit noch lang fol hâlde mei, dit is foar allebeide de winsk en it bêste.

Troch Griet Galama, Bolsward

Rode Kruis

Helpen aan de foute kant van de rampntunnel

BEST – Hulpverlenend Nederland blijkt weinig te hebben opgestoken van de brand in de Mont-Blanc-tunnel, waar in 1999 veel doden vielen toen mensen 'met de rook mee' de tunnel uitvluchten. Bij een grote rampoefening in de nieuwe spoortunnel in Best, presteerden brandweer brandweer, politie en ambulance het gisteren om de tunnel, waarin brand in een trein woedde, aan de verkeerde kant binnen te gaan.

Ook de duizend figuranten, onder wie 'Lotus-slachtoffers', vluchtten bijna allen de foute kant op. Lotus-slachtoffer **Annemieke Sijbers-Galema** (1.13.3,nr.2/36) uit Best – geslaagd voor de Landelijke Opleiding tot Uitbeiding van Slachtoffers (Lotus) – kent haar rol. Ze heeft snij- en schaafwonden op die griezelig realistisch ogen. Op het grind naast het spoor 3 bloedt ze hevig, ook al doordat ze bloedverdunners gebruikt. Verder is zij allergisch voor penicilline.

Om kwart voor elf, drie kwartier na aanvang oefening, zit Annemieke nog steeds hevig bloedend op het grind. Op haar schoot rust het hoofd van Peter van Mierlo. Hij verkeert in levensgevaar door een slag aderlijke bloeding. Een mede passagier drukt de ader dicht. Brandweerlieden met maskers op verkennen de situatie. Aan hulpverlening komen ze niet toe. De 'woede' van Annemieke en andere gewonden is groot. Er wordt met kiezels naar de brandweer gegoid. "Haal een ambulance eikel! Hij bloedt dood!"

Om 11.29 uur wordt Peter van Mierlo naar het ziekenhuis gebracht. Annemieke: "In het echt was-ie dood geweest." Zij is zelf niet medisch onderzocht. "Met die wond en dun bloed had ik zeker naar het ziekenhuis moeten." Na afloop bedankt burgemeester Demmers de duizend figuranten en 250 hulpverleners. "Oefening geslaagd. We hebben er veel van geleerd."

Bron: dagblad Trouw

Pijprokers grijpen weer naast titel

SNEEK - „Ut! En ik hie noch wol in sintimeter tabak", zegt Rients de Jong (1.12.37, nr 1, nr5/157; Rients de Jong is echtgenoot van Martha Landman) uit Goënga teleurgesteld. „Ik ha te foarsichtich west." Berustend legt De Jong zijn kleipijp op tafel. Na 1 uur, 46 minuten en 48 seconden is liet vuur in de pijpenkop gedoofd.

Rients de Jong is recordhouder kleipijproken. Maar het open Fries kampioenschap heeft hij nog nooit gewonnen. Zaterdag greep hij weer naast de titel. „Ik praat te folle."

Een tafel verder kringelt nog een dot rook uit de kleipijp van Jan Sint Nicolaas van het Dordtsche Pijproockersgilde. Her en der in zalencentrum Van der Wal, waar zaterdagmiddag de 21ste Open Friese Kampioenschappen Kleipijproken plaatsvonden, wordt nog rook geïnhaleerd. Uit hun eigen pijp welteverstaan, want Sint Nicolaas is de enige die zijn drie gram tabak nog brandende heeft. Een vuurtje, niet groter dan de kop van een lucifer, maakt hem de winnaar. En dus grijpt Rients de Jong weer naast de Friese titel. Nog nooit won hij het kampioenschap georganiseerd door zijn eigen Pijprokersclub Stuurup. Titels bezit hij genoeg, behalve die ene. Tweede en derde plaatsen, maar nog nooit was hij eerste in Sneek. En dat terwijl de Goëngaster met 2 uur, 30 minuten en 48 seconden houder is van het Nederlands record kleipijproken.

Een verklaring heeft hij wel voor het ontbreken van deze titel op zijn erelijst. „Gewoanwei bin ik folle konsintrearder. Mar hjir sit ik in bulte te praten. En yn Snits bin ik meastentiids wat te spand." Tien minuten nadat het laatste kringeltje rook uit de pijp van De Jong opstijgt, is dat ook bij de winnaar het geval. Die heeft wel al zijn tabak opgebruikt. „Ik hie winne kinnen", zegt De Jong.

Voor Sint Nicolaas was het alweer de zesde titel in Sneek. „Wat! Heeft Rients hier nog nooit gewonnen?" Een glimlach verschijnt op het bezwete rode gezicht van de Dordtenaar. „Tja, ik blijf vaak met hem over. Ik kan er ook niets aan doen." Voor De Jong is pas over een jaar de volgende kans de felbegeerde Friese titel weer eens binnen de provinciegrenzen te houden.

Bron: LC, 21 januari 2002 ●

Politiek en boer zijn

In diverse kranteartikelen hebben we tussen april en de zomer verschillende keren kunnen lezen over de traditionele boer en de biologische boer. Aanleiding was de discussie in de Provinciale Staten over de ondersteuning van de biologische landbouw ten opzichte van de traditionele landbouw. Als een boer wil overstappen naar biologische landbouw kan hij daarvoor subsidie krijgen. Een aantal boeren maken daarvan gretig gebruik. Echter Provinciaal Statenlid Sjoerd Galema (1.14.137/147) van het CDA heeft in commissie en kranten laten blijken dat volgens hem er nogal eens misbruik van deze subsidies wordt gemaakt, hetgeen in de biologische landbouw nogal wat stof heeft doen opwaaien. De discussie zal nog wel wat vaker in de krant komen ●

De biolobby is de markt vergeten,

door Nico Hylkema

Als het aan accountant Jan Galama uit Grou ligt, is over het faillissement van de biologische zuivelfabriek Bastiaansen het laatste woord nog niet gesproken. „Dit hie sa net hoegen," meent Galama, die door biologisch-dynamische boeren in de arm is genomen. De aanpak was amateuristisch. Maar de eko-boeren treft de meeste blaam: die hebben de markt bedorven.

Bron: LC, 6-9-2002, het bovenstaande artikel is een samenvatting uit de krant ●

Bontebok strijdt voor kleine wegomlegging

De Hoogeveense weg in Bontebok ligt gevaarlijk vlak voor de woningen. Maar het is een hele toer daarin verandering te brengen, zo weten de bewoners. „It ferkear wurdt drokker en dat soarget soms foar libbensgefaarlike situaasjes foar skoalbern, fytsers en kuierders", vertelt bewoner **Jan Galema** (1.14.44/74). Als hij met zijn auto de oprit verlaat, kan hij de weg niet overzien. „ik moat it op 'e gok dwaan." Samen met het Plaatselijk Belang hebben ze geprobeerd bij de gemeente om de weg iets te verleggen, maar lopen daarbij tegen onwelwillendheid van de gemeente op; eigenlijk vindt de gemeente het te duur. Uiteindelijk zullen er mogelijk wel veranderingen komen en zult u dit in de LC kunnen lezen.

Bron: samenvatting uit LC 3-10-2002 ●

Wûnseradiel moet bermen maaïen

WITMARSUM – De bermen in Wûnseradiel moeten vaker worden gemaaid. Volgens het CDA-raadslid **Jan Galema** (1.14.136/146) is de gemeente onvoldoende bewust van het dreigende distel gevaar. Boeren krijgen de kriebels van dit kruid. „De berms lizze der yn Wûnseradiel op dit stuit mâl by. De stikel krijt hjir en dêr knap de oerhân. It kin net langer mei ien kear meanen ta, soks moat twa of noch leaver trije kear barre", vindt Galema.

Kastelein met pensioen op eigen camping

Bron: LC 18 juli 2002

BLAUWHUIS - Titus de Wolff (1.12.24, nr.3/102) heeft niet jarenlang uitgekeken naar zijn pensioen. Nadat hij vijfendertig jaar de spil is geweest van het horecaleven in zijn woonplaats Blauwhuis, stort hij zich op vijfenzestigjarige leeftijd in een nieuw project. Morgen, op de dag (vrijdag 19 juli) dat hij café De Freonskip overdraagt aan zoon Gerard, opent hij samen met echtgenote Willy minicamping Afrodite.

„Stil sitten is ek neat, dêr krije je allinnich mar in búk fan,” verklaart de ondernemer. „Ik bliuw leaver in bytsje dwaande.” De camping met vijftien staanplaatsen lijkt hem daarvoor ideaal. Want wel is het fijn dat het niet allemaal meer zo móet.

Voorals in de begintijd, toen hij er zomaar vanuit de veevoerhandel instapte, viel het leven als cafébaas niet altijd mee. En de afgelopen jaren kostten de lange dagen - „wy hawwe it der mar net oer hoe lang” - ook de nodige moeite. „Benammen yn de wykeinen”, zegt De Wolff. „Wurkje oan ien, twa oere nachts ta, dat die ik net mear sa graach. Sokke tsjinsten lit ik leaver troch myn soan draaie.”

Zoon Gerard doet dat met plezier. Grootgebracht in en boven het café waar de familie vanaf 1976 woonde, is de liefde voor de horeca hem in het bloed gekropen. „As jonge fan fiif stie hy al op in kistke efter de taap. Foar de famylje mocht hy dan sa no en dan in pilske yntaapje. Wy hawwe him altyd ôfremje moatten yn syn entûsjasme. Hy woe altyd mear dwaan.” Volgens de uitbater is zijn jongste zoon geknipt voor het vak. Nu Gerard 35 is, wordt het tijd dat hij het roer volledig in handen krijgt. „It bliuwt in gesinsbedriuw”, zegt vader Titus. „As it nedich is, springe wy wol by, lykas hy dat ek altyd foar ús dien hat.”

Aan de rand van het dorp, met een weids uitzicht over de velden, staat de splinternieuwe woning van het horecapaar. Het voorste gedeelte is woonhuis, aan de achterkant zijn was- en toiletgelegenheden en een klein kantoortje. Achter de ruime privé-tuin begint het veld waar kampeers hun tenten mogen opzetten. „No hoecht it allinnich noch mar wat oanklaaid te

wurden.” De Wolff wijst naar de

Foto: Sneeker Nieuwsblad

hoveniers, die daar druk mee bezig zijn. Een gedeelte van het land kocht de familie al in 1983. De cafébaas begon toen in tijd en geld wat ruimte te krijgen om zich aan zijn grote hobby te wijden: de paardensport. „Eartiids, op de pleats fan myn alden, bin ik grutbrocht mei hynders. Dat woe ik wol graach wer.” Dravers heeft hij, want De Wolff houdt van pittige paarden.

Nadat er in 1994 nog een aangrenzend stuk land aangekocht kon worden, ontstond het campingplan. Het echtpaar kon dan wonen in een bedrijfswoning op het terrein. Maar er ging nogal wat tijd overheen voordat dit idee kon worden uitgevoerd. Er was een wijziging in het bestemmingsplan nodig en omwonenden maakten aanvankelijk bezwaar tegen de camping. Vorig jaar gaf de gemeente uiteindelijk toestemming. Met de welklinkende naam 'Afrodite' is het kampeerterrein vernoemd naar het favoriete paard van de nieuwbakken campingbaas. In de sfeer van het familiebedrijf wordt de opening morgen verricht door de oudste en de jongste telg: de 93 jarige pake De Wolff en zijn achterkleindochter Alida van anderhalf.

Fietsfanaten bedwingen Alpe d'Huez

In het kader van het 250 jarig bestaan van de Leeuwarder Courant, beklommen 290 wielrenners samen met Hennie Kuiper, oud winnaar van de tour de France-etappe naar Alpe d'Huez, de 21 bochten tellende berg, een tocht van 13,8 kilometer. Drie uur lang was Alp d'Huez weer even de Nederlandse berg. Het kostte de renners liters zweet, alles wat pijn kon doen, deed pijn, maar achter de finishlijn maalde niemand daar meer om.

En hoe kan het ook anders, er deden natuurlijk ook Galama's en Galema's mee. Het zijn, met achter hun naam de aankomsttijden:

Ronald Galema, Bolsward, 1.20.24,
Theo Galema, Tjerkwerd, 1.31.23,
Nanning Galema, Bolsward, 2.09.18,
 de drie broers (1.13.6, nrs 1,2,3/37);
Michiel Galama, Leeuwarden,
 1.20.58; (1.14.79/105)●

Joop Mulder Officier Orde Oranje Nassau

TERSCHELLING – “Twintig jaar lang is me niets ontgaan op Oerol, maar dit hebben ze knap verborgen weten te houden”, glunderde Joop Mulder (1.12.23, nr 7, nr 5/92) gisteravond. Op de borst droeg hij de versierselen die horen bij de status van officier in de orde van Oranje Nassau. Pal daarvoor kreeg hij die opgespeld door burgemeester Cootje van Beukering-Dijk, die zijn verdiensten als initiatiefnemer en artistiek directeur van het Oerol-festival uitbundig prees.

Bron: LC, 5-6-2002

“Wasbaas” Tom Mulder uit Bolsward geridderd

BOLSWARD - Scheidend directeur **Tom Mulder** (1.12.23, nr7, nr1/92) van wasserij Rentex Floron is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. De versierselen zijn hem gistermiddag in eendrachtige samenwerking opgespeld door Bolswards burgemeester Marien Koopmans en commissaris van de koningin Ed Nijpels. Dat gebeurde in de splinternieuwe bedrijfshal van de onderneming, ten overstaan van enkele honderden genodigden en medewerkers.

Nijpels had even eerder de nieuwbouw, waarmee een investering van bijna € 10 miljoen was gemoeid, officieel geopend. Mulder was zichtbaar verbaasd en ingenomen met de koninklijke onderscheiding. Een mooi presentje, vond hij het. Mulder vierde deze dag zijn 55ste verjaardag.

Tom Mulder is 32 jaar 'wasbaas' geweest, van een plaatselijke wasserij die onder zijn leiding uitgroeide tot een onderneming met 450 mensen. Het wasserijterrein aan de Koopmans Heeresweg meet 21.000 vierkante meter. Nijpels prees Mulder voor zijn ondernemingsgeest. Ook in tijden dat het in de wasserijsector niet crescendo ging, ontplooipte hij allerlei groeiactiviteiten. Zes jaar geleden leverde hem dat nog de titel Fries Ondernemer van het jaar op.

Mulder bekleedde ook tal van functies binnen de (landelijke) brancheorganisatie. Hij was verder medeoprichter van de stichting Bolsward aan Zet, de organisatie die zich ten doel stelde werk en mensen naar Bolsward te halen, nadat de fameuze Zuivelschool werd gesloten en de stad leek te zullen verpieteren.
Bron: LC 7-6-2002

Wasserij Rentex Floron opent ook hightech waterfabriek Bolsward krijgt grootste wasserij van Nederland

Enno de Graaf

BOLSWARD -Wasserij Rentex Floron heeft vandaag in Bolsward een nieuw bedrijfspand geopend. Het oude pand is gerenoveerd en fors uitgebreid, waardoor de capaciteit van het bedrijf is verdubbeld. Daardoor staat nu in Bolsward de grootste wasserij van Nederland. In samenwerking met Vitens Water (voorheen Nuon Water) werd bovendien een hightech waterfabriek gebouwd, een investering waarmee Rentex Floron een flinke voorsprong op de concurrentie denkt te hebben genomen. Met de renovatie en nieuwbouw is achttien miljoen euro gemoeid, een bedrag gelijk aan de jaaromzet van het bedrijf.

In de twee vestigingen van Rentex Floron in Bolsward en Winschoten werken 450 mensen en worden wekelijks 250.000 kilo wasgoed en 70.000 kledingstukken gereinigd. Het bedrijf is gespecialiseerd in het reinigen en verhuren van textiel aan zorginstellingen, zoals ziekenhuizen en psychiatrische instellingen. Door de overname van ongeveer tien andere wasserijen beleefde Rentex Floron de afgelopen vijf jaar hectische tijden. „Die wasserijen bevonden zich met name in het Westen van het land”, zegt algemeen directeur Tom Mulder.

„Een aantal daarvan is inmiddels weer verkocht, de anderen zijn heel bewust overgeheveld naar Bolsward. We merkten namelijk dat de mentaliteit in het Westen totaal anders is dan in Fryslân. Ook vreesden we communicatieproblemen. In Bolsward is 95 procent van het personeel Fries, in het Westen is 95 procent allochtoon. Als bedrijf hechten wij er veel waarde aan om verantwoordelijkheden te delegeren naar de werkvloer en dan is goede communicatie van groot belang.”

Zorginstellingen

De overnames vormde een belangrijke reden om de wasserij in Bolsward uit te breiden. Bovendien is onze omzet flink gestegen”, vertelt Mulder. „Wij richten ons met name op zorginstellingen en toen onze grote concurrent Hokatex uit Alkmaar zich onlangs uit dat marktsegment terugtrok, hebben we zo'n 40 tot 50 procent van die omzet naar ons toe weten te trekken.” Een andere

afweging om het bedrijf in Bolsward te concentreren was de logistiek gunstige ligging van die stad. Bolsward ligt strategisch en wij willen graag bezuinigen op de transportkosten. De zorgsector staat onder politieke druk om efficiënter te werken en dat verwachten de instellingen ook van hun leveranciers.”

Een bijzonder aspect aan de nieuwbouw van Rentex Floron is de waterfabriek. Daar wordt het afvalwater zodanig gezuiverd dat het geschikt is voor hergebruik. Dat gebeurt door middel van membraanfiltratie en een bioreactor waarin bacteriën het vuil oplossen. Jaarlijks verbruikt het bedrijf 165.000 kubieke meter water. De waterfabriek levert Rentex op termijn financieel voordeel op en spaart bovendien het milieu. „In de toekomst zal water veel duurder worden”, stelt Mulder. „Wassen met boezemwater wordt dan onbetaalbaar. Met de bouw van de waterfabriek hebben wij daarom een flinke voorsprong genomen op de concurrentie.”

Familiebedrijf

Het familiebedrijf werd onder de naam Florence in 1913 opgericht door Thomas Mulder. De huidige algemeen directeur Tom Mulder nam het bedrijf in 1970 over van zijn vader Johan Mulder. Vandaag was het voor Tom Mulder driedubbel feest. Hij is jarig, het vernieuwde bedrijf werd geopend door Commissaris van de Koningin Ed Nijpels en hij nam afscheid als algemeen directeur.

Mulder zal in de toekomst plaats nemen in de raad van commissarissen van Rentex en zal samen met de nieuwe directeur Joop Akkerman leiding blijven geven aan Micromclean, een joint venture van Rentex met vestigingen in Singapore, Thailand en Taiwan. „De uitdaging voor Rentex ligt de komende jaren vooral in het personeelsbeleid”, zegt Mulder. „Door de overnames waren wij tot voor kort erg naar buiten gericht. De komende jaren kan de rem even op de omzet en gaat het vooral om het behoud van de bedrijfscultuur. Onze mensen zijn deskundig, trouw en gedreven en dat moeten we zo zien te houden.”

Bron: Friesch Dagblad 6 juni 2002 ●

De Algemene Donateur vergadering

Op 21 september 2002.

Vanaf ongeveer half een lopen ongeveer 50 donateurs van onze familie-vereniging binnen in de indrukwekkende hal van het stadhuis te Bolsward alwaar wij heel gastvrij worden ontvangen met koffie en oranjeboek door de bode dhr. Gerrit Hiemstra. De voorzitter verwelkomt in de raadszaal "de vierschaar" een grote verscheidenheid aan donateurs, het valt op dat er vele "fryzen om útens" zijn, daarnaast zijn er zowel jongeren als ouderen aanwezig, een zeer gemêleerd gezelschap dus. Bij navraag blijkt dat de vergadering in het Fries gevoerd kan worden in deze toepasselijke entourage. Een aantal is hier getrouwd en tijdens de excursie zal blijken dat hier ook familiehistorie valt te bewonderen. Als bestuur kregen we na de ADV van vorig jaar mee dat er minder vergaderd kon worden, zodat er meer tijd overbleef voor persoonlijke contacten.

Mededelingen:

Een zeer trouw lid van onze Stichting Titus Galema uit Nijmegen is overleden. Titus is op 10 juni j.l. begraven in Blauwhuis. Een aantal leden van de fam. Stichting is daar aanwezig geweest.

Notulen.

Het verslag van de vorige ADV: dit is ter plekke uitgedeeld en stond tevens in de oktoberkrant te lezen. Noch inhoudelijk, noch redactioneel worden er vragen gesteld of opmerkingen gemaakt. Onder dank worden de notulen vastgesteld.

De Grafsteen (van Ysbrand Klazes en Ytje Simonsma)

Maikel deelt foto's uit van de gerestaureerde steen en doet verslag van motieven en het restauratie proces. Zie ook toelichting bij artikel elders in de krant.

DE ADV in huidige vorm:

Op de sluitingsdag waren er slechts een twintigtal opgaven voor de ADV, waardoor het bestuur zich afvroeg of de geplande opzet op langere termijn zinvol en gewenst was. Maar zie daar het viel weer mee. Het bestuur heeft vaste taken, er is in het voorjaar een Brede club vergadering en een ADV in het najaar. Reacties: Jan R. Galama: een kleine vergadering is zinvol men voelt zich meer betrokken.

Sjoerd: een klein officieel gedeelte op de ADV en verder een gezellige dag, is dat de algemene conclusie? Ja.

Voor de vijfjaarlijkse reünie wordt gedacht aan een boekje: over adel? (bestuur idee)

Thecla: een samenbundeling van het familiekrantje wat tot dusver is uitgegeven?

Mw. Tuithof: Trouw en familie foto's bundelen van nog levende familieleden.

Maikel: Sinds de nieuwe wet op de persoonsregistratie worden we hierin enorm bevoogd en geknot.

Voor dergelijke activiteiten hebben we werkgroepen nodig: schrik dus niet als U gevraagd wordt (vele handen maken licht en gezellig werk)

Financiën: door Theo Z. Galema.

Door wisseling van penningmeesterschap en systeem hebben we te maken met een gebroken financieel jaar:

De boekverkoop wordt mee genomen in de exploitatie. Grote kostenposten waren dit jaar: de grafrestauratie, het krantje en in mindere mate de vergaderkosten.

Niet iedere donateur betaalt de contributie even vlot maar het meeste is binnen. Er staat een bedrag van € 1.100 op de postbank en € 6.000 op de spaarrekening. Uiteraard zijn enige reserves nodig voor de vijfjaarlijkse reünie, speciale uitgaven etc.

Jap: Ziet graag het verslag op papier.

Jan: doet de suggestie om het financiële verslag in het krantje te zetten: hij acht dit opener.

Maikel: stelt voor om financieel verslag en notulen mee te sturen met de uitnodigingen.

Sjoerd: Het Bestuur neemt de suggesties mee, we gaan hier volgend jaar anders mee om. Met dank voor de vele tips.

Runpetear:

Haye: Op 26 oktober komen de gebroeders Bavo en Fabian Galama optreden in theater Romein te Leeuwarden!

Eelco: Als er een familielid naartoe gaat, dan graag een recensie voor de fam. Krant inleveren.

Ook knipsels uit kranten buiten Friesland zijn meer dan welkom bij Eelco.

Gerard: op www staan donatie bedragen nog in guldens vermeld: dit wordt aangepast: ook wordt de website vernieuwd Eelco sluit dit kort met Michiel uit Utrecht. Volgende week is de site klaar!

Gerard: biedt het Bestuur een familie doopjurk aan zie foto en beschrijving voorin in dit blad.

Sjoerd: bedankt Gerard heel hartelijk voor het afstaan van dit bijzondere familie erfstuk. Het bestuur zal er een goede plek voor zoeken. Er wordt over en weer wat gesproken over familie bezittingen en het bewaren ervan, en eventuele bestaande afspraken en schenkingen. Jap: stelt dat de dooplepel van Ysbrand Klazes aan het museum in bruikleen is gegeven (hier ten stadhuize). Haye heeft nog een eendenkorf-vlechter van pake Haye in bezit. Haye laat ook een boek van Y.K uit 1894 restaureren: ook dit kan misschien t.z.t. in bruikleen gegeven worden. Het bestuur neemt ook deze ideeën mee.

Om iets over half drie wordt deze enthousiaste vergadering door onze voorzitter afgesloten. De aanwezigen verdelen zich in twee groepen voor de excursies, een groep spoedt zich naar de regenten en regentessenkamer in het weeshuis, waar de heer Dunnink een bezielend betoog houdt, de andere groep bezichtigt onder leiding van Bode Hiemstra het Stadhuis en de museumkamer, met daarin onder andere de geboortelepel van Y.K. Ook de zolder mogen we betreden, daar is imposant bintwerk en nog meer interessante authentieke voorwerpen te zien. Eelco wordt er kort in het boevenhok opgesloten, net als de "strúnrrinner" van Igo Galama vele eeuwen terug. Ruim na half vijf worden de beide heren door bestuur en werkgroepleden bedankt voor hun enthousiaste optreden.

In de Doele worden alle Galema's wel/ niet of iets later ingeschreven ook zeer hartelijk, gastvrij op informele wijze ontvangen. Het eten smaakt voortreffelijk, er wordt levendig geconverseerd, familie tradities, belevingen en gezegden worden verhaald. Kortom, voor iemand er erg in had was het half negen.

Sjoerd onze voorzitter bedankte op dit tijdstip alle ruim vijftig aanwezigen voor hun komst. Voor de organiserende bestuurs- en commissieleden werd geapplaudisseerd en een ieder werd een goede thuisreis gewenst. Kortom een schitterende spontane dag voor alle aanwezigen. "spitich" gemis voor allen die er niet waren.

Geertje ●

Stichting Zeinstra opgericht

In februari 2002 is een Stichting Zeinstra opgericht om de familiebanden van die familie wat te versterken. Als eerste activiteit is er een reünie georganiseerd op 12 oktober jl. van alle neven en nichten en ouders, ofwel alle kinderen en kleinkinderen van Jan Zeinstra en Boukje Poelsma van Wijlaarderburen bij Leeuwarden. Eelco Galama heeft over alle nazaten van Jan en Boukje (en dat zijn er 309 personen) een familieboek met veel foto's geschreven. Dat is door geïnteresseerden te bestellen voor € 10 plus € 2,50 verzendkosten bij Eelco, adres zie pagina 2 ●

Jan Zeinstra en Boukje Poelsma